

CONCLUSIES

NAAR EEN PARLEMENTAIRE STRATEGIE VOOR VROUWENRECHTEN EN GENDERGELIJKHEID IN AFRIKA – PARLEMENTAIRE INSPANNINGEN OM HET GEWELD TEGEN VROUWEN EN MEISJES IN AFRIKA TE BEËINDIGEN

Seminarie van het Belgische Voorzitterschap van de Europese Unie

BELGISCHE SENAAT, BRUSSEL, BELGIË
VRIJDAG 22 OKTOBER 2010

Belgische Senaat, Natieplein 1, 1009 Brussel, België

Wij, de 200 Afrikaanse en Europese deelnemers van het AWEPA Seminarie 'Naar een parlementaire strategie voor vrouwenrechten en gendergelijkheid in Afrika – Parlementaire inspanningen om het geweld tegen vrouwen en meisjes in Afrika te beëindigen' te Brussel op 22 oktober 2010 in aanwezigheid van vertegenwoordigers van Europese en Afrikaanse parlementen, de Verenigde Naties en de civiele maatschappij, zijn vastberaden ons gezamenlijk engagement te versterken om het geweld tegen vrouwen en meisjes in Afrika en Europa te beëindigen en dit engagement om te zetten in concrete actie.

Geweld tegen vrouwen en meisjes wordt in elk land ter wereld gezien als een zeer ernstige schending van de mensenrechten en de grootste hindernis om gendergelijkheid te bereiken. Dergelijk geweld is onaanvaardbaar, ongeacht of het nu door vertegenwoordigers van een staat gebeurt, door familieleden of vreemden, of het in de publieke of in de private sfeer plaatsvindt, of in vreedstijd of in tijden van gewapende conflicten. Zolang het geweld tegen vrouwen en meisjes blijft voortduren, is vooruitgang inzake gelijkheid, ontwikkeling en vrede onmogelijk.

Staten hebben de verplichting om vrouwen en meisjes te beschermen tegen geweld, om de daders aansprakelijk te stellen en om recht te laten geschieden en hulp te bieden aan de slachtoffers. De opgebouwde kennis en beschikbare middelen om geweld tegen vrouwen en meisjes te voorkomen, moeten systematischer en effectiever worden ingezet.

Verschillende staten, de Verenigde Naties, NGO's, vrouwengroepen en -netwerken en onderzoekers, hebben de laatste jaren belangrijk werk verzet. Een internationaal rechts- en beleidskader om dit geweld aan te pakken, werd uitgewerkt.

We willen onze appreciatie uitdrukken voor de vooruitgang die geboekt is sinds de 2008-2015 campagne van de VN Secretaris Generaal "Unite to end Violence against women", die een actiekader heeft opgesteld met 5 concrete doelstellingen die, in aanvulling op de Millenniumdoelstellingen 3 en 5, tegen 2015 moeten gerealiseerd zijn.

Deze campagne wordt onder andere gesteund door het mobilisatie en advocacy platform van het VN Ontwikkelingsfonds voor vrouwen (UNIFEM, deel van UN Women) "Say No to violence against women", het Verenigde Naties' inter-agentschappen initiatief 'Stop Rape now: United Nations Actions Against Sexual Violence in Conflict' en de regionale componenten van de campagne.

Ook het aannemen van de VN Veiligheidsraad Resoluties 1325, 1820, 1888 en 1889 over vrouwen, oorlog en vrede is een mijlpaal in het bereiken van gendergelijkheid en voor de strijd tegen het geweld op vrouwen en meisjes.

Tegelijkertijd moet er nog veel gedaan worden om een samenleving te creëren waarin vrouwen vrij kunnen leven zonder geweld. De vooruitgang die geboekt is door het uitwerken van een internationaal rechtskader is niet gevolgd door een vergelijkbare vooruitgang op het vlak van de implementatie van dit rechtskader op het nationale niveau.

Daarom, gezien de nood voor dringende en volgehouden actie om een einde te stellen aan het geweld tegen vrouwen en meisjes, en gezien de bijzondere aandacht die nodig is in Afrika voor genitale vrouwelijke verminking en vrouwen in gewapende conflicten, en gelet op de belangrijke rol die parlementen en parlementairen spelen inzake de preventie en beëindiging van geweld tegen vrouwen en meisjes, willen wij:

Inleiding:

1. parlementen oproepen om voorrang te geven aan en bewustwording te creëren over geweld tegen vrouwen en meisjes in het algemeen en vrouwelijke genitale verminking en vrouwen en meisjes in gewapende conflicten meer specifiek;
2. regeringen en parlementen dringend verzoeken om de bestaande internationale en regionale instrumenten in de strijd tegen geweld op vrouwen te ratificeren en hun nationale wetgeving en implementatie af te stemmen op deze instrumenten en de pertinente VN Resoluties;

Over vrouwelijke genitale verminking

3. parlementen oproepen om hun inspanningen te verhogen om vrouwelijke genitale verminking te stoppen en hun regeringen te vragen zich aan te sluiten bij het wereldwijde UNFPA en UNICEF programma "Female Genital Mutilation/Cutting: Accelerating Change" om FGM/C in één generatie de wereld uit te helpen en om hun regeringen aan te zetten VN Resoluties die vrouwelijke genitale verminking verbieden, aan te nemen;
4. parlementairen vragen hun wetgevende rol op te nemen door wetgeving aan te nemen die het uitroeien van alle vormen van vrouwelijke genitale verminking ondersteunt en door maatregelen te stimuleren die dit verbod omzetten in praktijk;

5. parlementairen aanzetten te pleiten voor een 'community based approach' strategie, die samenwerkt met de civiele maatschappij, de traditionele chefs en religieuze leiders, vrouwen- en jeugdbewegingen en lokale overheden om tot een uniforme aanpak te komen in de strijd tegen vrouwelijke genitale verminking, en samen met regeringen sensibiliserende maatregelen te nemen inzake vrouwelijke genitale verminking met een bijzondere aandacht voor de opleiding van gezondheidspersoneel;
6. parlementen oproepen om in publieke discussies en debatten de nadruk te leggen op het belang en de voordelen van het uitroeien van VGV en visibiliteit te geven aan groepen en gemeenschappen die beslist hebben de praktijk te stoppen, en tegelijkertijd iedereen aan te moedigen een einde te maken aan vrouwelijke genitale verminking;

Over geweld tijdens gewapende conflicten:

7. parlementairen vragen de volledige en effectieve implementatie van de VN Veiligheidsraad Resoluties 1325 (2000), 1820 (2008), 1888 (2009) en 1889 (2009) te garanderen en de indicatoren van de VN Veiligheidsraad aan te nemen. Meer specifiek aan de hand van een nationaal actieplan dat bijzondere aandacht heeft voor de participatie van vrouwen, vrouwelijke leiderschap, vrouwenrechten en de bescherming tegen geweld, dat systemen uitwerkt om geweld tegen meisjes en vrouwen in gewapende conflicten te monitoren en te rapporteren, dat voldoende concrete programma's beschrijft en die voldoende middelen en concrete indicatoren voorziet voor de effectieve uitwerking van het actieplan;
8. parlementairen en regeringen vragen om bij de herziening van hun beleid in de strijd tegen geweld op vrouwen, de gelijke deelname van vrouwen te garanderen bij het besluitvormingsproces, te streven naar een hogere vertegenwoordiging van vrouwen in parlementen, het leger, de politie en de diplomatie, en om de lokale gemeenschappen en vrouwenbewegingen te betrekken bij het herzien van het nationaal actieplan 1325;
9. parlementairen oproepen betere juridische bescherming te bieden aan burgers, in het bijzonder aan vrouwen en kinderen, en de wetgeving te versterken die daders van geweld tegen vrouwen en kinderen aanpakt, inclusief harde en duidelijke maatregelen om recidivisme en straffeloosheid aan te pakken;
10. parlementairen oproepen meer in te zetten op het voorkomen van geweld door informatie, opleiding en training over gender gerelateerd geweld ter beschikking te stellen van personen - zoals politieagenten en rechters - die betrokken zijn bij het voorkomen van geweld tegen vrouwen en meisjes en in de voorziening van gezondheidszorg en ondersteuning voor slachtoffers;

Rol van AWEPA:

11. AWEPA vragen om voorrang te geven aan het thema van geweld tegen vrouwen en meisjes, met een bijzondere aandacht voor vrouwelijke genitale verminking en geweld tegen vrouwen en kinderen tijdens gewapende conflicten. AWEPA zou dit onderwerp moeten mainstreamen in alle partnerschappen en programma's in Afrika door gebruik te maken van de structuren en netwerken van AWEPA om meer bewustwording te krijgen en goede parlementaire praktijken uit te wisselen;
12. AWEPA vragen een interparlementaire dialoog te organiseren in de Regio van de Grote Meren inzake geweld op vrouwen en meisjes in conflictgebieden, met een bijzondere focus op de situatie in Oost-Congo;
13. AWEPA verzoeken een interparlementaire dialoog te organiseren tussen landen die zwaar geconfronteerd worden met de problematiek van geweld tegen vrouwen en meisjes en schadelijke traditionele praktijken zoals vrouwelijke genitale verminking.